

Til Folketingets Beskæftigelsesudvalg

Valby, den 12. maj 2023

Jobcentre presser syge ud over grænsen. Det er galimatias

Der er ingen mening med jobcentersystemet, som det har været igennem de seneste mindst ti år.

Det er langt hen ad vejen en absurd forestilling, hvor mange mennesker dør eller ødelægges af mødet med systemets ulovligheder over tid. Vi snakker om mange former for vold, der ødelægger mennesker – helt indtil døden. Jeg synes, grænsen for længst er overskredet for, hvad de ansvarlige herfor kan være bekendt over for de syge borgere. Ja, grænsen er overskredet så meget, at man næsten må tro, at afstumpethed og ulovligheder er blevet en norm.

En kommune kan i realiteten fastholde meget syge borgere under såkaldt afklaring i jobcentrene i resten af deres livstid. Udsætte dem for en kompleks struktur af vold med krav og trusler uden nogen form for myndighedskontrol eller udsigter til at skabe et varigt liv på den rette ydelse eller komme sig ovenpå sygdom eller ulykker. Det er alment kendt, at kontakt med jobcentre kan være belastende for folk og i sig selv betyde øget psykisk og fysisk stress. Psykiatrifonden og Sind har f.eks. dokumenteret dette i deres vigtige undersøgelse af sygemeldtes møder med jobcentret i 2019.

Området er komplekst, men det mindst komplekse er jobcentres helt systematiske og ulovlige praksisser for at fastholde folk på den, for kommunen billigste, løsning med højeste statsrefusion. Økonomiske incitamentsstrukturer får det værste frem i kommuner, når det er straffrit at begå ulovligheder i det massive omfang, som sker nu. Det er her, ulovlighederne og magtfordrejningen starter.

På Jobcenter København har de f.eks. direkte sagt til mig som svært syg kontanthjælpsmodtager, at de har instruktion til at presse mig ud over grænsen for at afklare min arbejdsevne! Det er faktisk vildt skræmmende, uværdigt og uretfærdigt. I kan høre mig fortælle om det i Reporterne, 24syv, fra den 10. maj [<https://24syv.dk/episode/jobcenteret-giver-borgere-selvordstanker-det-er-folkemord>].

I første instans ødelægger man i jobcentrene borgere varigt både med hensyn til helbred/funktionsevne og arbejdsevne. Samtidig betaler man uden at blinke gigantiske summer til eksterne

aktører, som "malker" borgerne og kommunen. I anden instans bevirker dette, at tusindvis af syge borgere blot bliver endnu mere syge og endnu mindre arbejdsdygtige.

Det betyder forøgelse af udgifterne til sundhedsvæsenet – en del af dem afholdes af regionerne, som igen finansieres af statskassen. Og det betyder formentlig også, at samfundet mister en produktiv arbejdskraft, som man kunne have realiseret, havde systemet ikke ødelagt borgeres funktions- og arbejdsevne i bestræbelserne på at presse dem ud over deres grænser. Så i sidste ende får kommunerne formentlig alligevel forøgede udgifter til overførselsudgifter.

Det er spild af menneskeliv. Det er spild af samfundets ressourcer. Det er absurd. Det er galimatias.

I jobcentre siger man som regel, at det er lovgivernes og lovgivningens skyld. Hos lovgiverne og især regeringsbærende partier siger man som regel, at det er kommunernes og forvaltningens skyld – lige bortset fra, at den nye beskæftigelsesminister Ane Halsboe-Jørgensen (S) i SVM-regeringen helt undtagelsesvist for nyligt har udtalt til Avisen Danmark [<https://avisendanmark.dk/sundhed/minister-om-jobcentrene-vi-har-faaet-det-vaerste-fra-begge-verdener>], at der *også* er noget galt med lovgivningen på området.

Men ingen af delene passer helt. Alle parter bærer et ansvar. Lovgivningen er ikke god og præcis nok. Men jobcentre viger også ofte selv uden om lovgivningen gennem indstuderede tricks og ulovlige instruktioner af sagsbehandlere.

Det er mit håb, at beskæftigelsesministeren, regeringen og Folketinget såvel som de forskellige parter i kommunerne og jobcentrene vil tage kampen op imod denne tusindehovedet drage.

På alle niveauer af ansvarskæden skal der tages ansvar for fremover at undgå eller stoppe nedbrydende og helbredsforværende behandling af de tusindvis af syge borgere, der hvert år frekventerer systemet. Beskæftigelsesministeren tillige med I folketingsmedlemmer, som sidder i Beskæftigelsesudvalget – og ikke mindst jer, der tilhører regeringspartierne – har selv et særligt stort ansvar for at udøve positiv indflydelse på disse forhold.

Lad ikke de syge vente længere.

Med venlig hilsen

Thomas Knudsen

thomas2you@hotmail.com